

sernes Vej endnu mere lidelsesfuld, vilde bringe endnu flere Torne paa den ved at beholde det daværende Ministerium Berntsen. Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg skildrede altsaa dene lidelsesfulde og tornefulde Vej og skildrede, hvorledes Socialdemokratiet alligevel var gaaet med til mangt og meget, ja, oven i Købet var gaaet med til et Forslag, der, som det ærede Medlem Hr. Borgbjerg sagde, var en Knytnæve i Ansigtet paa al Retfærdighed. Jeg tror derfor, at vi andre kan have Lov til at sige, at naar det ærede Medlem og hans Parti opfatter Retfærdighed paa en lidt anden Maade end vi andre, saa er Grunden dertil maaske den, at han kan være saa opportunistisk, at han for at naa noget andet vil give denne en Knytnæve i Ansigtet.

Men den lidelsesfulde og tornefulde Vej havde nu da ogsaa givet sit Resultat, thi, sagde det ærede Medlem — og han indledede dermed —, nu har da Socialdemokratiet ogsaa sejret paa dette Omraade. Ja, naar en Sag bliver historisk, saa kan man have Lov til at spørge, om det ikke altid er Socialdemokratiet, der har sejret, og der kan derfor være Grund til overfor det ærede Medlem med et Par enkelte Ord at opriske, hvordan denne Sejr for Socialdemokratiet paa Valglovens Omraade har været. Den har været saaledes, at i Rigsdagssamlingen 1919—20 fremsatte den radikal-socialdemokratiske Regering et Valglovsforslag, som byggede paa Valgloven af 1915. Den fremsatte i Virkeligheden to Valglovsforslag, et Forslag A, som skulde gælde ved Valget i 1920, og et Forslag B, der skulde gælde, naar Sønderjylland var blevet genforenet med Danmark; men om begge disse Valglove gjaldt det, at de byggede paa Princippet af 10. Maj 1915. Dette Forslag blev gennemført i dette høje Ting i 1920, og man afviste fra de daværende Regeringspartiers Side det konservative Mindretal, som bestod af det ærede Medlem Hr. Korsgaard og Hr. Asger Karstensen, som stillede deres egne Tanker frem, og den 2. Marts 1920 kom Regeringsforslaget, vedtaget som det var her i Folketinget, til Behandling i Landstinget, og man afviste stadig de Konservatives Tanker; saa ved det ærede Medlem, og saa ved alle Medlemmer i dette høje Ting, at den Valglov, som blev gennemført den 11. April 1920, alene byggede paa de Tanker, der var udformet fra konservativ Side, og som just vendte sig imod Princippet i Loven af 10. Maj 1915 og vendte sig imod Princippet i det ærede Medlem Hr. Rodes Valglovsforslag af 1919. Jeg kan derfor sige

til det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, at den Egoisme, han taler om med Hensyn til Valgloven, kan han da skildre som en jødisk-preussisk-dansk-venstre-radikal-socialdemokratisk Egoisme. Og den Valglov, der blev gennemført ved Lov af 11. April 1920, byggede paa de Principper, som man fra konservativ Side først havde stillet op.

Til det ærede Medlem Hr. Borgbjerg har jeg yderligere kun en Bemærkning, som jeg gerne vilde gøre, inden jeg gaar over til en Omtale af Lovforslaget. Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg talte om Generalstrejken og talte om, at denne Generalstrejkes Frugt var Valgloven af 1920. Det ærede Medlem har, saaledes som jeg allerede har vist det, ikke Ret i, at vi ikke uden Generalstrejken kunde have faaet denne Valglov. Men naar man fra konservativ og Venstres Side saa bestemt maatte vende sig imod Generalstrejken, saa var Aarsagen dertil jo den, at man maatte vende sig imod, at dette Middel blev anvendt i den politiske Kamp, og naar det ærede Medlem Hr. Borgbjerg nu vil lade alle Begivenhederne i Marts-April 1920 kun være en Episode, hvor Socialdemokratiet havde formaaet at rette en Henvendelse fra den daarligt underrettede Kongemagt til den bedre underrettede, saa vil jeg gerne have Lov til at spørge det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, hvor saa enhver Tale om Kup eller Statskup bliver af. Thi da det var en Henvendelse til den bedre underrettede Kongemagt, var det jo om at foretage forfatningsmæssige Skridt efter et andet forfatningsmæssigt Skridt. Og faar den Valglovstforhandling, som føres i Aar, ikke andre Resultater at opvise, faar den i alt Fald dette, at vi nu har Socialdemokraternes Erkendelse af, at enhver Tale om Statskup i 1920 ikke havde noget paa sig.

Diskussionen om og Behandlingen af dette Valglovsforslag vil ganske naturligt falde i to Dele, nemlig Reglerne for Valget af Folketinget og de andre Ændringer, som Lovforslaget foreslaar. Jeg skal sige nogle enkelte Ord om de andre Regler. Vi fra det konservative Folkepartis Side vil kunne tiltræde de Ændringer, som er foreslaaet i § 4, i § 5 angaaende Valglisterne, i § 16 angaaende Valglisternes Benyttelse, naar der er Valg flere Gange i et Aar, og i § 18 om Valgbestyrelsens Sammensætning, og vi vil ligeledes velvilligt behandle forskellige Ændringer i Lovforslagets §§ 19—41, men vi kunde have ønsket, at der i Lovforslaget var taget mere Hensyn til de Forslag, som var fremme i Kommissionen angaaende andre Ændringer i Valgloven af 1920.